

ring op het verbod om bijzondere persoonsgegevens te verwerken en dus ook een grondslag voor die verwerking. Daarnaast vindt de AP van belang dat de bewerkte data nu ook nog door de minister worden gebruikt. De minimale dataset 2017 is nodig voor de vaststelling van de criteria voor de vereveningsbijdragen en de statistische onderbouwing van de aan de vereveningscriteria gekoppelde bijdragen. Tot slot weegt de AP mee dat anders opnieuw een set ruwe data aan de NZa zou moeten (en kunnen) worden gevraagd die met aanzienlijke inspanning en kosten opnieuw moet worden bewerkt. De Afdeling oordeelt dat de AP met deze redenen voldoende heeft gemotiveerd waarom de verwerking nodig is voor de minister. Voor zover Vrijbit betoogt dat voor de verwerking andere bronnen zouden kunnen worden gebruikt, heeft de AP aannemelijk gemaakt dat deze geen gelijkwaardige alternatieven zijn. De Afdeling verwijst voor dit oordeel naar wat zij in deze uitspraak daarover heeft overwogen onder punt 14.3.

Tussenconclusie beroep van rechtswege
23. Het beroep is ongegrond.

Proceskosten

24. De AP hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. bevestigt de uitspraak van de rechtbank, voor zover aangevallen;
- II. verklaart het beroep ongegrond.

32

Logginggegevens, broncodes en applicaties zijn geen onderdeel van het medisch dossier

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant zp Middelburg

5 februari 2024, nr. C/02/417346/KG ZA 23-618, ECLI:NL:RBZWB:2024:471

(mr. Luijks)

Noot mr. A.M. De Nijs, mr. drs. R.D. Krul

Kort geding. Inzage medisch dossier door nabestaande. Incident. Logginggegevens, broncodes en applicaties. Fishing expedition.

[BW art. 7:458a; Wkkgz art. 10 lid 3]

Een in Polen wonende Nederlandse man overlijdt door zelfdoding. De Nederlandse zorginstelling waar de man onder behandeling was, meldt de suicide als mogelijke calamiteit bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg en Jeugd en doet intern onderzoek naar de toedracht van het overlijden. De weduwe wil de aan haar echtgenoot verleende zorg nader onderzoeken naar aanleiding van de conclusies van het rapport van de zorginstelling. Volgens haar bestaat het vermoeden dat sprake is van een medische fout. Ook vermoedt zij dat de zorginstelling met het medisch dossier heeft gefraudeerd. In dit kort geding vordert de weduwe op grond van art. 7:458a sub b en sub c BW de logginggegevens, broncodes en een opgave van de applicaties die zouden zijn gebruikt om informatie aan het medisch dossier toe te voegen, te verwijderen en/of te wijzigen. Zij vordert tevens alle stukken en overige informatie die via andere applicaties aan het medisch dossier zijn toegevoegd, eruit zijn verwijderd en/of erin zijn gewijzigd. De voorzieningenrechter oordeelt dat de gevorderde gegevens geen deel uitmaken van het medisch dossier. De weduwe heeft op grond van art. 7:458a BW dan ook geen recht op verstrekking van die gegevens. Daarnaast oordeelt de rechter dat het vorderen van alle stukken en overige informatie 'fishing' behelst. De voorzieningenrechter wijst de vordering af.

[Eiser] te [plaats 1] (Polen), eisende partij,
hierna te noemen: [eiser],
advocaat: mr. A.M. Verbrugge te Heemstede,
tegen
[gedaagde] te [plaats 2],
gedaagde partij,
hierna te noemen: [gedaagde],
advocaat: mr. M.J. de Ridder te Utrecht.

1. De procedure (...; red.)

2. De feiten

2.1. [gedaagde] is een zorginstelling en voert een praktijk uit van psychotherapeuten, psychologen en pedagogen. Haar doelstelling is het verlenen van hulp bij psychische klachten en persoonlijkheidsproblematiek en het verrichten en bevorderen van wetenschappelijk onderzoek.

2.2. [eiser] was gehuwd met [echtgenoot] (hierna: [echtgenoot]). [eiser] en [echtgenoot] waren woonachtig in Polen. [echtgenoot] was wegens depressieve klachten in behandeling bij [gedaagde]. De Poolse huisarts van [echtgenoot] verwijst [echtgenoot] door naar Nederlandse specialistische hulp. Het schriftelijk verwijzingsformulier van 5 december 2019 van [gedaagde] vermeldt:
'(...)

Het gaat om een Engelssprekende patiënt, [echtgenoot] is een Nederlander en hij heeft al tientallen jaren persoonlijkheidsproblemen. Hij is nooit psychiatrisch behandeld. [echtgenoot] woont al 14 jaar in Polen. Hij slikt geen medicijnen en heeft geen psychotherapie. In Nederland heeft hij weinig gedaan aan zijn problemen. Vanwege het taalprobleem heeft hij in Polen geen adequate therapie gehad. Momenteel gaat het steeds slechter met de gezondheidssituatie van de patiënt, en heeft hij een psychiatrische diagnose nodig met mogelijke medicatie. Dringende medische behandeling wordt aanbevolen in het land van herkomst, in Nederland. Vanwege het falen om therapie te ondergaan in Polen.
(...)

2.3. Na een intakeprocedure en het vervolg(voor)traject dat bestond uit een oriëntatie dag en zes bijeenkomsten in Nederland, is [echtgenoot] op een wachtlijst geplaatst voor het hoofdtraject. Ondertussen zijn er op maandelijkse basis telefonische contacten tussen [echtgenoot] en [gedaagde].

2.4. Op [datum] 2021 overlijdt [echtgenoot] als gevolg van suicide.

2.5. [gedaagde] meldt de suicide als mogelijke calamiteit aan de Inspectie Gezondheid en Jeugd (IGJ). Ook geeft het bestuur van [gedaagde] opdracht tot een interne onderzoek naar de toedracht van de zelfdoding. Het interne onderzoek van [gedaagde] resulteert in een rapport van de onderzoekscommissie van 22 september 2021. Dit rapport vermeldt:

'(...)

Daarom is de commissie tot het oordeel gekomen dat er twee 'basisoorzaken' zijn die geleid hebben tot een tekortkoming in de zorg en deze tot onderwerp van nadere analyse maakt:

– *De commissie meent dat de client onvoldoende is herkend als client met specifieke risico's. Het risico op terugkeer van suicidale gedachten en daarbovenop het feit dat client in Polen woonde en daar na het voortraject weer naar terugkeerde, ver weg van het behandelteam en in een land waarvan het behandelteam het zorgsysteem niet kende. Deze risico's hadden (meer) specifiek aandacht (...) van het team – met cliënt – verdient.*

– *Er is gestart door behandelaren en client met het maken van een crisissignaleringsplan (zoals dat bij alle cliënten gebeurt) maar dit proces is gestagneerd en heeft niet geleid tot een plan dat houvast had kunnen bieden in een situatie zoals in maart 2021 optrad.*

(...)

Overigens is de relatie tussen deze tekortkomingen (vermijdbare risico's) en het overlijden van de client voor de commissie niet inzichtelijk geworden. Had het niet optreden van deze tekortkomingen geleid tot een eerste versie van crisissignaleringsplan? En had een dergelijk plan een suicide kunnen voorkomen? Deze onduidelijkheid is blijven bestaan na het calamiteitenonderzoek.

(...)

2.6. Bij brief van 9 december 2021 stelt [eiser] [gedaagde] aansprakelijk voor de vergoeding van de volgende schadeposten:

- affectieschade;
- gederfd levensonderhoud;
- kosten lijkbezorging; en
- buitengerechtelijke kosten.

3. Het geschil

3.1. [eiser] vordert na wijziging van de eis – samengevat – dat de voorzieningenrechter bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis [ge-

daagde] veroordeelt om inzage te verlenen in, dan wel om aan [eiser] af te geven:

- i) de volledige basale logging gegevens inclusief broncodes over de periode van 1 november 2020 tot en met 8 maart 2021;
- ii) de volledige basale logging gegevens zoals door Nedap aan [gedaagde] op 6 april 2023 verzonden;
- iii) een opgave van de applicaties die gebruikt zijn om stukken en/of overige informatie aan het medisch dossier van [echtgenoot] toe te voegen, te verwijderen of te wijzigen; en
- iv) alle stukken en/of overige informatie die via andere applicaties aan het medische dossier van [echtgenoot] zijn toegevoegd, verwijderd en/of gewijzigd;

alles op straffe van een te verbeuren dwangsom en met veroordeling van [gedaagde] in de kosten van het geding.

3.2. [eiser] legt aan de vordering de bepalingen van artikel 7:458a sub b en sub c BW ten grondslag. Op grond van deze bepalingen heeft [eiser] recht op de gevorderde gegevens uit het dossier van haar overleden echtgenoot. Immers, de aan [eiser] toegezonden interne rapportage dient te worden beschouwd als een mededeling van een incident als bedoeld in artikel 10 van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg op grond waarvan [eiser] derhalve recht heeft op de gevorderde gegevens. Ook heeft [eiser] een zwaarwegend belang bij kennisneming van de gevorderde gegevens. Het onderzoeksbelang van [eiser] naar de toedracht van de suïcide wordt geschaad als haar deze gegevens worden onthouden. [eiser] meent dat er fouten zijn gemaakt bij de zorgverlening aan haar echtgenoot. Volgens [eiser] heeft [gedaagde] een medische fout gemaakt en [eiser] heeft belang bij kennisneming van de werkelijk toedracht derhalve bij de *‘inzage in hetgeen er werkelijk is gebeurd’*. [gedaagde] heeft tot op heden nog niet alle relevante gegevens aan [eiser] verstrekt.

3.3. [gedaagde] voert verweer. [gedaagde] voert aan dat de eiswijziging niet behoort te worden toegelaten. De eiswijziging brengt een onredelijke bemoeilijking van de verdediging met zich: toelating van de wijziging is dan ook in strijd met de goede procesorde. Immers, [eiser] vordert hierbij inzage van andere gegevens dan bij de inleidende dagvaarding en voorts is de eiswijziging niet eerder dan op 19 januari 2024 in de namiddag aan [gedaagde] ter kennis gebracht. [gedaagde] is derhal-

ve niet in de gelegenheid gesteld om met de leverancier van het elektronische patiëntendossier over de gewijzigde eis te overleggen hetgeen ter voorbereiding van het kort geding noodzakelijk was. Ook bestrijdt [gedaagde] het gestelde spoedeisende belang [eiser]. [gedaagde] heeft een deskundigenonderzoek verzocht. Dat zal verder afgewacht moeten worden. Verder bewijs naar de toedracht van de zelfdoding zal ook door middel van getuigen kunnen worden bijeengebracht. De gevorderde gegevens zullen niet bijdragen aan de opheldering van deze toedracht. Ook op grond van artikel 843a Rv komt [eiser] geen vorderingsrecht toe. Verder voert [gedaagde] aan dat het gehele medische dossier van [echtgenoot] aan [eiser] is verstrekt alsmede alle voorhanden zijnde basale loggings. Kortom [eiser] beschikt inmiddels over dezelfde informatie als waarover [gedaagde] beschikt waaronder alle medische stukken die via een applicatie aan het patiëntendossier zijn toegevoegd. Alle suggesties van [eiser] dat [gedaagde] met het patiëntendossier van [echtgenoot] heeft gefraudeerd, bestrijdt [gedaagde]. [gedaagde] houdt geen gegevens achter, [gedaagde] heeft geen gegevens verwijderd en in het patiëntendossier bevinden zich ook geen gegevens die daarin niet thuishoren. [gedaagde] heeft zelfs meer gegevens aan [eiser] verstrekt dan waartoe [gedaagde] is gehouden. [eiser] heeft immers alleen recht op gegevens die verband houden met de zelfdoding en die tot het patiëntendossier behoren. Het recht op gegevens is beperkt tot het doel van de inzage. Logging gegevens als zodanig maken geen onderdeel uit van het patiëntendossier. Hierop heeft [eiser] dan ook geen recht. Verder zijn gegevens betrekkelijk tot wie en op welke datum en wie informatie heeft ingezien of heeft opgevraagd niet beschikbaar Vanwege een (technische) storing bij Nedap – de leverancier van het elektronische patiëntendossier – zijn de audit loggings (de volledige logging gegevens) van alle patiënten over de periode van 1 februari 2019 tot en met 15 juni 2021 verloren gegaan. Dit beperkt zich dus niet alleen tot de gegevens van [echtgenoot]. Alle gegevens die [gedaagde] wel heeft, heeft zij aan [eiser] beschikbaar gesteld, inclusief alle gegevens die via applicaties aan het dossier van [echtgenoot] zijn toegevoegd. Voor wat betreft de broncodes voert [gedaagde] aan dat zij niet gehouden is die te verstrekken. Zij is ook niet in staat om die codes aan [eiser] te verstrekken.

De broncodes behoren Nedap toe en niet [gedaagde].

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. Het gaat hier om een in kort geding gevorderde voorlopige voorziening. De voorzieningenrechter moet daarom beoordelen of [eiser] ten tijde van dit vonnis bij die voorziening een spoedeisend belang heeft bij beoordeling van de vordering. Daarnaast geldt dat de voorzieningenrechter in dit kort geding moet beoordelen of de vordering in de bodemprocedure een zodanige kans van slagen heeft, dat vooruitlopend daarop toewijzing van de voorlopige voorziening gerechtvaardigd is. Als uitgangspunt geldt bovendien dat in deze procedure geen plaats is voor verdere bewijslevering of een onderzoek door een deskundige. De stellingen van partijen zullen op grond van de voorhanden zijnde onderbouwing van deze stellingen en het overgelegde bewijsmateriaal worden beoordeeld.

Eiswijziging

4.2. De voorzieningenrechter moet eerst beoordelen of de eiswijziging kan worden toegelaten. De voorzieningenrechter stelt vast dat de eiswijziging in overeenstemming met het toepasselijke procesreglement ter kennis is gebracht aan de advocaat van [gedaagde] en dat [gedaagde] ook daadwerkelijk in staat is geweest om zich tegen deze gewijzigde eis te verdedigen. Van een schending van 'hoor en wederhoor' of 'de goede procesorde' is naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen sprake. De voorzieningenrechter zal dan ook recht doen op de gewijzigde eis.

Spoedeisend belang

4.3. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de aard van de vordering een spoedeisend belang bij beoordeling van de vordering meebrengt.

Wettelijke grondslag van de vordering

4.4. De vordering grondt [eiser] uitsluitend op het voorschrift van artikel 7:458a, aanhef, sub b en sub c BW. Hieruit volgt dat de hulpverlener inzage in of een afschrift van gegevens uit het dossier van een overleden patiënt verstrekt aan:

– een nabestaande indien die nabestaande een mededeling over een incident op grond van 10 lid

3 van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg heeft gekregen (de b-grond); of

– een ieder die een zwaarwegend belang heeft en aannemelijk maakt dat dit belang mogelijk wordt geschaad en dat inzage in of afschrift van gegevens uit het dossier noodzakelijk is voor de behartiging van dit belang (de c-grond).

Het derde lid van artikel 7:458a BW beperkt het recht op verstrekking van gegevens uit het patiëntendossier. Uitsluitend gegevens worden verstrekt voor zover deze betrekking hebben op de grond waarvoor inzage wordt verleend. Verder dient er vanuit te worden gegaan dat aan [eiser] een incident in bovenvermelde zin is meegedeeld na toezending aan haar van het rapport van de onderzoekscommissie. Voor wat betreft de sub c grond is vereist datdegene die stelt dat hij een zwaarwegend belang heeft met voldoende concrete aanwijzingen aannemelijk dient te maken dat dit belang mogelijk wordt geschaad en dat inzage noodzakelijk is voor de behartiging van dit belang.

4.5. In de inleidende dagvaarding vermeldt [eiser] niet welk zwaarwegend belang zij heeft bij de gevorderde gegevens. Er wordt gesteld dat zij een zwaarwegend belang heeft maar er wordt niet gesteld welk zwaarwegend belang dat is. Tijdens de mondelinge behandeling voert [eiser] hierover aan (vergelijk sub 3 van de spreekantekeningen) *'dat de feitelijke omstandigheden omtrent het overlijden van haar echtgenoot maar ook de conclusies van het intern rapport geven [eiser] redenen om de aan haar echtgenoot verleende zorg nader te onderzoeken. Nu er sprake is van suicide en derhalve een fatale afloop waarbij er vlak voor de calamiteit nog contacten met [echtgenoot] zijn geweest met een vermoeden dat er sprake is van een medische fout, heeft cliënte een zwaarwegend belang bij kennisname van het onderliggende dossier. (...) Door geen inzage in het dossier, en met name in de verslaglegging en de logging gegevens rondom de contactmomenten en het overlijden wordt dat zwaarwegende (onderzoeks-)belang mogelijk geschaad. Sterker nog, inzage /afschrift van die gegevens is juist noodzakelijk om de werkelijke gang van zaken nader te kunnen bekijken.'*

4.6. [gedaagde] betoogt dat zij alle gegevens over de zelfdoding van [echtgenoot] aan [eiser] heeft verstrekt. Andere gegevens zijn niet voorhanden en kunnen dan ook niet aan [eiser] worden verstrekt. [gedaagde] stelt dat zij zelfs gegevens – zoals de basale loggings – die niet tot het patiënten-

dossier behoren en waarop [eiser] dan ook geen recht heeft aan [eiser] heeft verstrekt. Dat heeft [gedaagde] gedaan om een kort geding te voorkomen. [eiser] heeft meer informatie gekregen dan waarop zij gelet op de door haar aangevoerde wettelijke grondslag aanspraak kan maken. Meer of andere gegevens heeft [gedaagde] niet voorhanden.

4.7. De voorzieningenrechter is voorshands van oordeel dat [eiser] recht heeft om kennis te nemen van gegevens uit het patiëntendossier van haar overleden echtgenoot die betrekking hebben op de suïcide van haar echtgenoot. Uit het rapport van de onderzoekscommissie blijkt van een incident als bedoeld in artikel 10 lid 3 van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg dat voorts aan haar ter kennis is gebracht. Dat [eiser] hiernaar verder onderzoek wenst te verrichten is naar het voorlopige oordeel van de voorzieningenrechter een rechtens te respecteren belang. Nu [eiser] op de sub b grond aanspraak kan maken op verstreking van de gegevens uit het patiëntendossier betrekkelijk tot de toedracht van de zelfdoding van [echtgenoot] r heeft de voorzieningenrechter niet te onderzoeken of de c-grond toepasselijk is. De c-grond kent immers – voor zover van belang – aan [eiser] niet meer of andere rechten toe.

Tussenconclusie

4.8. Gelet op het verweer van [gedaagde] dient [eiser] derhalve te onderbouwen dat [gedaagde] (nog) niet alle gegevens over de suïcide uit het patiëntendossier van [echtgenoot] aan [eiser] heeft verstrekt, terwijl deze gegevens kunnen bijdragen aan de voltooiing van het onderzoek naar de toedracht van de zelfdoding van [echtgenoot].

Behandeling van de verscheidene onderdelen van de vordering

4.9. [eiser] vordert onder de onderdelen a en b van het petitum (volledige) basale loggings en broncodes. De voorzieningenrechter is voorshands van oordeel dat basale loggings geen onderdeel uitmaken van het patiëntendossier. Op de verstreking hiervan heeft [eiser] op grond van het voorschrift van artikel 7:458a BW dan ook geen recht. Dat loggings aan [eiser] zijn verstrekt, kan hieraan niet afdoen. Broncodes maken evenmin onderdeel uit van het patiëntendossier van [echtgenoot]. Ook hierop kan [eiser] dan ook geen recht doen gelden, nog daargelaten dat ook [ge-

daagde] geen recht heeft op deze broncodes en hierover evenmin de beschikking heeft. De broncodes behoren uitsluitend Nedap toe.

4.10. *Onderdeel c van de vordering* behoort evenmin tot het patiëntendossier. De vordering ziet op applicaties die (zouden) zijn gebruikt om informatie aan het medische dossier van [echtgenoot] toe te voegen. Deze opgave van applicaties behoort [gedaagde] dan ook niet aan [eiser] te verstrekken.

4.11. De voorzieningenrechter zal geen *fishing expedition* van [eiser] toestaan. *Onderdeel d van de vordering* behelst naar het voorlopige oordeel van de voorzieningenrechter 'fishing'. Naar het voorlopige oordeel van de voorzieningenrechter beoogt [eiser] informatie van [gedaagde] te verkrijgen waarvan hoogst onzeker is of deze informatie wel voorhanden is. [gedaagde] betoogt immers dat zij reeds alle gegevens over de zelfdoding van [echtgenoot] heeft verstrekt en dat andere gegevens hierover niet voorhanden zijn. Het is bij deze stand van zaken van de debat aan [eiser] om inzicht te verstrekken welke gegevens uit het patiëntendossier nog niet aan haar zijn verstrekt en die kunnen bijdragen aan de voltooiing van het onderzoek naar toedracht van de zelfdoding van [echtgenoot] [eiser]. [eiser] heeft echter nagelaten om dit inzicht te geven, zodat ook dit onderdeel van de vordering hierna zal worden afgegeven.

4.12. Op grond van het voorgaande zal de voorzieningenrechter de gehele vordering afwijzen.

Proceskostenveroordeling

4.13. [eiser] is de partij die ongelijk krijgt en zij zal daarom in de proceskosten worden veroordeeld. Tot aan dit vonnis worden de proceskosten aan de zijde van [gedaagde] als volgt vastgesteld:

- griffierecht € 688,00
  - salaris advocaat € 1.079,00
  - na-kosten € 173,00 (plus de verhoging zoals in de vermeld in de beslissing)
- totaal € 1.940,00

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. wijst af de vordering;

5.2. veroordeelt [eiser] in de proceskosten, aan de zijde van [gedaagde] tot dit vonnis vastgesteld op € 1.940,00, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe. Als [eiser] niet tijdig aan de veroordeling voldoet en het vonnis daarna

wordt betekend, dan moet [eiser] € 90,00 extra betalen, plus de kosten van betekening;
5.3. verklaart dit vonnis voor wat betreft de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

NOOT

1. In dit kort geding gaat het over een inzageverzoek van een weduwe. Zij vordert op grond van art. 7:458a BW de logginggegevens, broncodes en een opgave van de applicaties die zouden zijn gebruikt om informatie aan het medisch dossier van haar overleden man toe te voegen, eruit te verwijderen en/of erin te wijzigen.

2. Dat de weduwe op grond van art. 7:458a lid 1 sub b BW in dit geval recht heeft op inzage in of afschrift van gegevens uit het medisch dossier van haar overleden man, moge duidelijk zijn. Op grond van dat artikel kunnen nabestaanden, na een mededeling van een incident, dat deel uit het medisch dossier inzien dat betrekking heeft op het incident. Doel van deze bepaling is het in staat stellen van een nabestaande om onderzoek te doen naar het incident. De weduwe heeft in dit geval een 'mededeling van een incident' als bedoeld in art. 10 lid 3 Wkkgz gekregen. Interessanter is de volgende vraag die in deze zaak centraal staat, namelijk of logginggegevens, broncodes en informatie over applicaties ook deel uitmaken van het medisch dossier. De voorzieningenrechter beantwoordt (summier) deze vraag ontkenkend (r.o. 4.9-4.11), en heeft daarin wat ons betreft gelijk.

3. Op grond van art. 7:454 lid 1 BW rust op een hulpverlener een dossierplicht. In het kader van de dossierplicht geldt dat een medisch dossier in beginsel twintig jaar moet worden bewaard (art. 7:454 lid 3 BW). Het medisch dossier is te kenmerken als de verzameling van geregistreerde patiëntgegevens, waarbij het gaat om het geheel van op een patiënt betrekking hebbende geregistreerde gegevens (*Kamerstukken II* 1989/90, 21561, nr. 3, p. 17). Niet alle gegevens van of over een patiënt vallen onder het medisch dossier. Een bekend voorbeeld is dat tot het dossier niet behoren de persoonlijke werkaantekeningen van de hulpverlener.

4. Logginggegevens bevatten informatie over welke persoon bepaalde informatie beschikbaar heeft gemaakt, welke persoon bepaalde informatie heeft ingezien en wanneer dat gebeurd is.

Deze gegevens zeggen niets over de patiënt zelf. Logginggegevens worden niet in het medisch dossier opgeslagen of geregistreerd, maar apart. Daarnaast geldt een andere bewaartermijn voor de logginggegevens, namelijk vijf jaar (in plaats van twintig jaar voor het medisch dossier). Verder is het op zichzelf voor een patiënt, op grond van art. 15e Wet aanvullende bepalingen verwerking persoonsgegevens in de zorg ('Wabvpz'), op verzoek mogelijk om afschrift van de logginggegevens te vorderen. Dit gebeurt dus niet standaard bij het verstrekken van het medisch dossier. Het voorgaande betekent dat logginggegevens strikt genomen geen onderdeel zijn van het medisch dossier en zij vallen daarmee dus ook niet onder het inzagerecht van de nabestaande van het medisch dossier op grond van art. 7:458a BW.

5. Dat de weduwe denkt aanspraak te maken op logginggegevens, is vanuit het perspectief van het inzagerecht in het algemeen echter geen vreemde gedachte. De basis van het inzagerecht in persoonsgegevens wordt gevormd door art. 15 Algemene verordening gegevensbescherming ('AVG'). Op grond van dit artikel heeft een betrokkene het recht om inzage te krijgen in hem betreffende persoonsgegevens die een organisatie verwerkt. De organisatie moet aangeven of zij persoonsgegevens van de verzoeker verwerkt en moet daarbij aanvullende informatie verstrekken over de verwerking van persoonsgegevens, bijvoorbeeld hoelang de persoonsgegevens bewaard worden. Aan de hand van de ontvangen gegevens kan de verzoeker onderzoeken of zijn persoonsgegevens in overeenstemming met de AVG verwerkt worden.

6. Meermaals is de vraag opgeworpen of een verzoeker recht heeft op inzage in logginggegevens bij een inzageverzoek op grond van de AVG. In het *Pankki*-arrest uit 2023 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie ('HvJ EU') zich hierover uitgesproken (HvJ EU 22 juni 2023, ECLI:EU:C:2023:501). In deze zaak had een werknemer van de Pankki-bank uit Finland, die tevens ook klant van de bank was, vernomen dat andere werknemers van de bank in zijn klantendossier hadden gekeken. De werknemer diende een inzageverzoek in om te kunnen beoordelen of deze werknemers wel rechtmatig in zijn dossier mochten kijken. In beroep bij een rechter werden prejudiciële vragen gesteld over de reikwijdte van het inzagerecht. Het HvJ EU oordeelde dat een

verzoeker onder het recht van inzage ook recht heeft op gegevens over raadplegingen (oftewel: logginggegevens). Aan de hand van logginggegevens kan een verzoeker immers vaststellen of de toegang tot zijn persoonsgegevens, en daarmee de verwerking van zijn persoonsgegevens, rechtmatig was.

7. In Nederland heeft de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State ('RvS') in 2011 ook al eens geoordeeld dat logginggegevens onderdeel uitmaken van een inzageverzoek (RvS 20 november 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BU6383). In deze zaak had een verzoeker het Universitair Medisch Centrum Groningen ('UMCG') op grond van de voorloper van de AVG, de Wet bescherming persoonsgegevens, verzocht om inzage in de namen van de zorgverleners die inzage hadden gehad in haar medisch dossier. Het UMCG wees dit verzoek af, waarna de zaak terecht kwam bij de RvS. De RvS oordeelde ook hier dat het inzagerecht mede de loggingsgegevens omvat, ook als het om een inzage in het medisch dossier gaat.

8. Niet ter discussie staat dat broncodes en applicatiegegevens geen gegevens vormen waarin inzage moet worden verleend bij een inzageverzoek. Deze gegevens kwalificeren niet als persoonsgegevens en de AVG is hierop dan ook niet van toepassing. Bovendien bevatten deze gegevens geen nuttige informatie over de rechtmatigheid van de verwerking. Het inzagerecht uit de AVG kan dan ook niet gebruikt worden om deze informatie te ontvangen. Bovendien lijkt deze informatie ook niet relevant te zijn in het kader van het onderzoek naar een incident als bedoeld in art. 10 lid 3 Wvkgz. Of (basale) logginggegevens dat wel zijn, is ook nog maar de vraag.

9. Wil een verzoeker inzage hebben in de logginggegevens, dan zal hij een inzageverzoek moeten doen op grond van art. 15 AVG, of op grond van art 15e Wabvpz expliciet een afschrift moeten verzoeken van de logginggegevens. In deze zaak heeft de weduwe wat dat betreft geluk gehad; hoewel zij er geen recht op had, heeft de zorgaanbieder gegevens zoals de basale loggings die niet tot het medisch dossier behoren aan de weduwe verstrekt (r.o. 4.6).

10. Wanneer de weduwe haar inzageverzoek op art. 15 AVG zou hebben gebaseerd, zou zij echter alsnog geen succes hebben gehad. De rechten uit de AVG zijn immers persoonlijke rechten die niet voor overgang vatbaar zijn. Een nabestaan-

de kan geen inzageverzoek doen ten aanzien van persoonsgegevens van de erflater, zo heeft de rechtbank Den Haag tevens eerder bepaald (rb. Den Haag 24 januari 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:612).

mr. A.M. De Nijis
advocaat Gezondheidsrecht bij Holla legal & tax

mr. drs. R.D. Krul
advocaat IT & Privacy bij Holla legal & tax

Overeenkomsten

33

De ontvankelijkheid van een melding over mogelijk disfunctioneren

Scheidsgerecht Gezondheidszorg
22 september 2023, nr. KG 23/09
(mr. Boonekamp)

Kort geding. Ontvankelijkheid. Melding mogelijk disfunctioneren. Aanwijzingen disfunctioneren. Verhoogde supervisie. Doorlopen interne cyclus.

[Reglement Functioneringsaanvraag B art. 1 t/m 3; Arbeidsvoorwaardenregeling Medisch Specialisten art. 7.2.3]

In geschil is de vraag of de commissie van vooronderzoek op goede gronden ontvankelijkheid heeft aangenomen. Volgens eiser had de commissie de melding over mogelijk disfunctioneren niet-ontvankelijk moeten verklaren. Het huidige onderzoek naar het functioneren van eiser is op oneigenlijke c.q. onjuiste gronden gestart, waardoor de belangen van eiser worden geschaad. Voor ontvankelijkheid is naar het oordeel van het Scheidsgerecht voldoende dat er betrouwbare en voldoende serieuze aanwijzingen zijn dat er sprake is van mogelijk disfunctioneren die het doen van een onderzoek daarnaar rechtvaardigen. Geoordeeld wordt dat de commissie in redelijkheid tot ontvankelijkheid van de melding heeft kunnen oordelen. De commissie heeft voldoende beargu-